

سُورَةُ الْفَتْحِ سوره تي الفتح

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ تهوپه ريبه به زه ي و ميهره بان (ناو يکي پيروزي خودايه)

الرَّحِيمِ تهوپه ري به خشنده (ناو يکي پيروزي خودايه)

إِنَّا به دَلْنِيَايَ ، به راستي ئيمه فَتَحْنَا کردمانه وه لَكَ بَوْتُو فَتَحًا کردنه وه يه ک ي (سه رکه وتنيکي) مُبِينًا ديار و ئاشکرا (۱)

لِيَغْفِرَ تا خوشبخت لَكَ بَوْتُو الله خدا مَا تَقَدَّمْ تهوه ي پيشو و مِن لَه ذَنْبِكَ گونا هه کانت وَمَا و تهوه ي تَأَخَّرَ دوواکه وت

وَيْتَمٌ و تهوا و بکات نِعْمَتُهُ خَيْر و بِيَر و ناز و نيعمه تي جو ي عَلَيْكَ له سهرت وَيَهْدِيكَ و رينموونيت بکا بو صِرَاطًا شارينگاييکي

مُسْتَقِيمًا راست و رهوان (۲) وَيَنْصُرَكَ و سهرت بخات الله خدا نَصْرًا سه رخنسنيکي عَزِيزًا بالآ و به هيز (۳)

هُوَ تهو خو ي الَّذِي تهوه يه أَنْزَلَ دايبه زاند اَلْسَّكِينَةَ هيمني و ئاسايش فِي بَوْنَاو قُلُوب دله کاني اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره کان

لِيَزِدَادُوا تا زياد بکه ن اِيْمَانًا باوه ر مَعَ له گهل اِيْمَانِهِمْ برواي خو يان وَلِلَّهِ و هه ر ه ي خودايه جُنُود سه ربازه کاني

اَلْأَرْضِ و زهوي وَكَانَ و هه ميشه الله خدا عَلِيمًا تهوا و زانا و ئاگادار حَكِيمًا تهوا و کاربه جي (يه)

(۴) لِيَدْخُلَ لِيَدْخُلَ اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره کان وَالْمُؤْمِنَاتِ و برواداراني (م) جَنَّتْ باخ و به هه شتاني تَجْرِي دروات مِن له

تَحْتَهَا ژييدا اَلْأَنْهَارِ روباره کان خُلِينَ هه تاهه تاي ماوه ن فِيهَا لِي ، تييدا وَيُكَفِّرُ وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ لَيان سَيِّئَاتِهِمْ خراپه کانيان

وَكَانَ و پيشان ، هه ميشه ذَلِكَ تهويان عِنْدَ لاي الله خدا فَوْزًا ده سته و تنيکي عَظِيمًا گهوره (۵)

وَيُعَذِّبُ و عه زاب و ته شکه نجه ده دات اَلْمُنْفِقِينَ دوو رووه کان وَالْمُنْفِقَاتِ و دوو رووه کاني ئافره تان

وَالْمُشْرِكِينَ و موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران وَالْمُشْرِكُت و موشریک و هاوبه‌شدانه‌رانی (مئینه‌کان) الظَّالِمِينَ ئەوانه‌ی گومان ده‌به‌ن

بِاللَّهِ به‌خودا ظَنَّ گومانی السَّوءَ خراپه و نابوود عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان ، بۆ سه‌ریان ، له‌سه‌ریان دَائِرَةً ده‌ورگیران و دۆران و شکستی

السَّوءَ خراپه و نابوودی وَغَضِبَ و تووڕه‌ی و غه‌زه‌بی گرتوه اللَّهُ خودا عَلَيْهِمْ لییان، بۆ سه‌ریان ، له‌سه‌ریان

وَلَعَنَهُمْ و له‌عنه‌تی لێکردوون و بی‌به‌شی کردوون له‌ره‌حمه‌تی خۆی وَأَعَدَّ و ئاماده‌یکردوه هُمَّ بۆیان جَهَنَّمَ دۆزه‌خ

وَسَاءَتْ و خراپترین مَصِيرًا چاره‌نوس و سه‌ره‌ئه‌نجامه (٦) وَلِلَّهِ بۆ خودایه جُنُودَ سه‌ربازه‌کانی السَّمُوتِ ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضِ و زه‌وی وَكَانَ و هه‌میشه اللَّهُ خودا عَزِيزًا بَالَا و به‌هێز حَكِيمًا ته‌واو کاربه‌جێ (یه) (٧) إِنَّا بئِگومان ئیمه

أَرْسَلْنَا تۆمان نارد شَهِدًا شایه‌ت وَمُبَشِّرًا و موژده‌به‌خش وَنَذِيرًا و بێدار که‌ر و ترسێنه‌ر (٨) لَتُؤْمِنُوا لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ به‌خودا

وَرَسُولِهِ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وَتَعَزَّزُوا و به‌گه‌وره‌ی راگرن و کۆمه‌کی بکه‌ن و سه‌ری بخه‌ن وَتَوَقَّرُوا و رێزی لێنێن و پایه‌داری راگرن

وَتَسَبَّحُوهُ و (خوداش) به‌ پاک و بێ عه‌یب بناسێن و ته‌سه‌بجاتی بکه‌ن بُرْكَهَ به‌یانیان وَأَصِيلًا و ئیواران (٩) إِنَّ به‌دنیایی

الَّذِينَ ئەوانه‌ی يَبَايِعُونَكَ به‌لێن و په‌یمانی پشتگیریت پێ ده‌ده‌ن إِنَّمَا له‌پاستیدا (ئه‌وان) هه‌ر يَبَايِعُونَ به‌لێن و په‌یمان ده‌ده‌ن به‌

اللَّهُ خودا يَدَ ده‌ست و ده‌سه‌لاتی اللَّهُ خودا فَوْقَ له‌سه‌ر أَيْدِيهِمْ ده‌سته‌کانیان ه فَنَ جا ئه‌وه‌ی نَكْتُ پاشه‌کشه‌ بکات

فَإِنَّمَا ئیتیر(ئه‌و) هه‌ر يَنْكُتُ پاشه‌کشه‌یی عَلَى به‌ سه‌ر(به‌ زیانی) نَفْسِهِ خۆیه‌تی وَمَنْ و کئِ أَوْفَى وه‌فای هه‌بَ بِمَا به‌وه‌ی

عَهْدَ په‌یمان و به‌لێنی داوه عَلَيْهِ به‌ اللَّهُ خودا فَسَيُؤْتِيهِ ئه‌وه به‌ دنیایی له‌داهاتودا (خودا) يَبَى ده‌به‌خشی

أَجْرًا پاداشت و ده‌ستحه‌قیکی عَظِيمًا زۆرگه‌وره (١٠) سَيَقُولُ له‌داهاتوا ده‌لێن لَكَ بۆتۆ الْمُخْلَفُونَ دواکه‌وته و به‌جێماوه‌کان

مِنْ لَهُ الْأَعْرَابُ عاربه دهشته کیه کان شَغَلْتَنَا ئیمه ی خافلاند و مه شغولی کردین اَمُولْنَا پاره و سامانمان

وَأَهْلُونَا و مال و مناله کانمان فَاسْتَغْفِرْ جا داوای لیخوش بوون بکه لَنَا بۆ ئیمه (یه) يَقُولُونَ ئەوان ده ئین

بِالْسِّتِّهِمْ ببه سه رزمانیان مَا شتانیک که لَیْسَ نیه فِي له ، له ناو قُلُوبِهِمْ دلّه کانیان قُلْ بَلَى فَنَ جا کئ یَمْلِکَ به ده ستیه تی

لَكُمْ بۆتان مِّنْ له راست الله خودا شَيْئًا ته نها شتیک إِنَّ ته گهر ارَادَ (خودا) ویستی بِكُمْ بۆتان ضَرًّا زهړ و زیانیک

أَوْ یان ارَادَ ویستی بِكُمْ بۆتان نَفْعًا سوود و قازانجیک بَلَى نا، به لکو کَانَ هه ردهم - الله خودا بِمَا به وهی

تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن خَبِيرًا ته واو زانای ورد و درشت (-بووه) (۱۱) بَلَى به لکو ظَنَنْتُمْ گوماننان کرد اَنْ که لَنْ هه رگیز-

يَنْقَلِبْ ناگه ریته وه الرُّسُولُ پیغه مبه ر وَالْمُؤْمِنُونَ و پرواداره کان اِلَى بۆ لای ، به ره و اَهْلِهِمْ که س و کاریان اَبَدًا قه ت

وَزَيْنَ و رازاندرايه وه ذَلِكَ ئەو شته فِي له ، له ناو قُلُوبِكُمْ دلّه کاننان وَظَنَنْتُمْ و گوماننان برد ظَنَّ گومانی

الْأَسْوَأَ خراپه و نابوودی وَكُنْتُمْ و- قَوْمًا قه ومیکی بُورًا بۆری و بی خیر (-بوون) (۱۲) وَمَنْ و هه رکه سی لَرَّ -

يُؤْمِنُ بروای (-نه) هینابی بِاللّٰهِ به خودا وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که ی فَاِنَّا ئیتر ئیمه اَعْتَدْنَا ئاماده مانکرده

لِلْكَافِرِينَ بۆ بیپروا و کافره کان سَعِيرًا ناگریکی هه لگیرساو ی جۆش دراو (۱۳) وَلِلّٰهِ هه موو هی خودایه

مُلْكٌ خاوه نداری و پادشایی السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی یَغْفِرُ ئەبه خشی و ده بووری لَمَنْ له وهی

يَشَاءُ ئەو دهیه ویت وَيُعَذِّبُ و عه زاب و ئەشکه نجه ده دات مِّنْ ئەوهی يَشَاءُ ئەو بهیه ویت وَكَانَ و هه میشه الله خودا

غَفُورًا ئەوه پەری لیپووردهی رَحِيمًا ئەوه پەری به زه یی بووه (۱۴) سَيَقُولُ له وه ولا - الْمُخَلَّفُونَ دواکه وته و به جیماوه کان (-ده ئین)

إِذَا كُنَّا أَنْفَاقًا دَرْجُونَ إِلَىٰ بؤ ، بؤلای مَغَانِمَ دهستکهوتهکانی جهنگ لِنَأْخُذُوهَا تاکوو بیبهن ذُرُونَا لیمانگه‌رین

تَبِعْكُمْ دواتان بکه‌ووین یُریدون دهیانه‌وی و نیازم‌ندن اَنْ که یُیدِلُوا بگورن کَلِمَ قسه‌ی اَلله خدا قُل بلی لَنْ هه‌رگیز-

تَبِعُونَا دوامان(-نا) که‌وون کَذَلِکُمْ ئاوها‌ی قَالَ گووتوه اَلله خدا مِنْ له قَبْلَ پِیشا فَسَيَقُولُونَ ئیتر ئه‌وان دوا‌ی ده‌لین

بَلْ نا ، به‌لکو تَحْسُدُونَا ئیوه ئیره‌ی ده‌بن پیمان بَلْ نا ، به‌لکو کَانُوا ئه‌وان- لَا يَفْقَهُونَ تینه‌ده‌گه‌یشتن اِلَّا مه‌گه‌ر

قَلِيلًا که‌میک (نه‌بی) (۱۵) قُل بلی لِّلْمُخَلَّفِينَ به‌ جی‌ماوه‌کان مِنْ له اَلْأَعْرَابِ عاره‌به ده‌شته‌کیه‌کان

سُتَدْعُونَ به‌و زوانه بانگ‌ده‌کړین اِلَى بؤ ، بؤلای قَوْمَ قه‌ومیکی اُولَی خواهن بَأْسٍ زه‌بر و زه‌نگ (یک‌ی) شَدِيدٌ زور توند

تُقَاتِلُونَهُمْ ده‌جه‌نگن له‌گه‌لین اَوْ یان یُسَلِّبُونَ ئه‌وان موسلمان و ملکه‌چ ده‌بن فَاِنْ جا ئه‌گه‌ر تُطِيعُوا گوئی‌رایه‌لی بکه‌ن

يُؤْتِكُمْ پیتان ده‌دات اَلله خدا اَجْرًا پاداشت و ده‌ست‌حه‌ق حَسَنًا چاک و باش وَاِنْ و ئه‌گه‌ر تَتَوَلَّوْا پشته‌ه‌لکه‌ن کَا هه‌رچون

تَوَلَّيْتُمْ پشتتان هه‌لکرد مِنْ له قَبْلَ پِیشا يَعَذِّبُكُمْ عه‌زاب و سزاتان ده‌دات عَذَابًا عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی اَلَيْمًا زور به‌ ئازار

(۱۶) لَيْسَ نَبِيهٖ عَلٰی له‌سه‌ر اَلْاَعْمٰی کویر حَرَجٌ ناره‌حه‌تی و ئیجراجی وَلَا عَلٰی و نه‌له‌سه‌ر اَلْاَعْرَج شهل

حَرَجٌ ناره‌حه‌تی و ئیجراجی وَلَا عَلٰی و نه‌له‌سه‌ر الْمَرِيضُ نه‌خوش حَرَجٌ ناره‌حه‌تی و ئیجراجی وَمِنْ و هه‌رکه‌سئ

يُطْعِمُ بکات گوئی‌رایه‌لی اَلله خدا وَرَسُولُهُ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی يَدْخِلْهُ ده‌یخاته‌ ناو جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجْرِي دروات

مِنْ له تَحْتَهَا ژیریدا اَلْاَنْهَرُ روباره‌کان وَمِنْ و هه‌رکه‌سئ يَتَوَلَّ پشته‌ه‌لکات يَعَذِّبُهُ عه‌زاب و سزای ده‌دات

عَذَابًا عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی اَلَيْمًا زور به‌ ئازار (۱۷) لَقَدْ سویندې به‌دل‌نیایی رَضِيَ رازی بوو اَلله خدا عَنْ له

الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَارِهِ كَانِ إِذْ تَهَوَكَتْهُيْ كِه يَبَايَعُونَكَ بَهِيْعَه تِيَانِ پِنْدَه دَايِ تَحْتِ لَه زَيْرِ الشَّجَرَةِ دَارَه كِه فَعَلِمَ ئَيْتَرِ زَانِي (چي هه يه)

مَا فِي لِه ، لَه نَاوِ قُلُوبِهِمْ دَلَه كَانِيَانِ فَأَنْزَلَ تَهَوَبُوو دَايِبَه زَانْدِ السَّكِينَةِ هَيْمَنِي وَ ئَسَايشِ عَلَيْهِمْ بَه سَه رِيَانِ ، بُو سَه رِيَانِ

وَأَثَبَهُمْ وَ پَادَا شَتِي دَانَه وَه فَتَحَا ئَا زَادِ كَرْدَنِ وَ كَرْدَنَه وَه وَ سَه رَكِه وَ تَنِيكِي قَرِيْبًا نَزِيكِ (١٨) وَمَغَانِمِ وَ دَه سَتَكِه وَ تِي جَهَنگِي

كَثِيرَةً زَوْرَ يَأْخُذُونَهَا دَه يِبَه نِ وَكَانَ وَه مَه مِيشَه اَللّهُ خُودَا عَزِيْزًا بَالَا وَ بَه هِيْزِ حَكِيْمًا تَه وَاوِ كَارِبَه جِي (يَه) (١٩)

وَعَدَكُمْ بَه ئَيْتِي بَه ئِيْوَه دَاوَه اَللّهُ خُودَا مَغَانِمِ دَه سَتَكِه وَ تَه يْ جَهَنگِي كَثِيرَةً زَوْرَ تَأْخُذُونَهَا دَه يِبَه نِ فَعَجَّلَ ئَيْتَرِ پِيْشِي خُسْتِ

لَكُمْ بُوْتَانِ هَذِهِ تَه وَه وَكَفَّ گَرْتِيْه وَه اَيْدِي دَه سَتِي النَّاسِ خَه لَكِ عَنْكُمْ لَيْتَانِ وَلِتَكُونِ وَ تَا بِيْتِ بَه

آيَةً نِيْشَانَه يْ گَه وَرَه لِلْمُؤْمِنِينَ بُو بِرِوَادَارَانِ وَيَهْدِيْكُمْ وَ رِيْنَمُوو نِيْتَانِ بَكَا تِ بُو صِرْطًا شَارِيْگَايِيكِي مُسْتَقِيْمًا رَاسْتِ وَ رَه وَاوِ

(٢٠) وَأُخْرَى وَ هِي تَرِ لَمْ تَقْدِرُوا دَه سَتَانِ پِيْنَه گَه يَشْتِ وَ تَوَاوَا نَه بُوو عَلَيْهَا لَه سَه رِي قَدْ بَه دَلْنِيَايِي

أَحَاطَ ئَاگَادَارَه وَ دَه وَرِيْدَاوَه اَللّهُ خُودَا بِهَا يِي وَكَانَ وَه مَه مِيشَه اَللّهُ خُودَا عَلَيَّ لَه سَه رِ كُلِّ هَه مُوو شَيْءٍ شَتِيكِ

قَدِيْرًا تَه وَاوِ تَوَا نَادَارَه (٢١) وَلَوْ وَه گَه رِ قَتَلَكُمْ جَهَنگَانِ لَه گَه ئَتَانِ اَلَّذِيْنَ تَه وَاْنَه يْ كَفَرُوا كُوفَرِيَا نَكْرَدِ وَ بِيْ بِرِوَابُوو نِ

لَوْلَا تَه وَه بَه دَلْنِيَايِي پَشْتِيَانِ هَه لَدَه كَرْدِ اَلْأَدْبَرِ دُو وَاوَه يَانِ ثُمَّ پَاشَانِ لَا يَجِدُوْنَ نَادُوزْنَه وَه وَلِيَا دُوسْتِ وَ پَشْتِيُوَانِيْ

وَلَا نَصِيْرًا وَ نَه سَه رَخَه رِ يَارْمَه تَدَه رِيْ (٢٢) سُنَّةِ يَاسَاوِ وَ سُوْنَه تِيْ هَه مِيشَه يِي اَللّهُ خُودَا يَه اَلَّتِيْ لَه وَاْنَه يْ قَدْ بَه دَلْنِيَايِي

خَلَّتْ بَه سَه رِ چُوو نِ وَ نَه مَانِ مِنْ لَه قَبْلِ پِيْشَا وَلَنْ وَه رَكِيْزِ - تَجِدَ (-نَا) دُوزِيْ تَه وَه لِسْنَةً بُو يَاسَايِ هَه مِيشَه يِي اَللّهُ خُودَا

تَبْدِيْلًا گُورَانِيكِ (٢٣) وَهُوَ وَ هَه رِ تَه وَخُوِيْ اَلَّذِيْ تَه وَ زَا تَه يَه كِه كَفَّ بَه سَتِ وَ گَرْتِيْه وَه اَيْدِيْهِمْ دَه سَتَه كَانِيَانِ

عَنْكَرُ لَيْتَانِ وَأَيْدِيكُمْ وَ دِهسته کانتان عَنْهُمْ لَيْتَانِ بِيْطَنَ لَهناوجه رگه ی مَكَّة شاری مه ککه مِنْ لَه بَعْد دوا ی ئه وه ی اَنْ که

أَظْفَرُكُمْ ئیوه ی سه رخست عَلَیْهِمْ له سه ریان ، به سه ریان وَکَانَ و هه می شه اَللّٰهُ خُودا بِمَا به وه ی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن

بَصِيرًا ته واو ته واو بینایه (۲۴) هُم هه ر ئه وان اَلَّذِيْنَ ئه وان ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بِيْ بَرِوَابوون وَصَدُّوْكُمْ و ئیوه یان گیرایه وه

عَنْ لَه اَلْمَسْجِدِ مَزْگوتی اَحْرَامَ پیرۆز (که عبه ی پیرۆز) وَاَهْلَدِيْ و ئاژه لی قوربان ی مَعْكُوفًا (پیلنگیراوه) اَنْ که يَبْلُغْ بگات به

مَحَلَّهُ شوی پی خوی وَلَوْلَا رِجَالٌ و ئه گه ر پیاوانیک نه بووا مُؤْمِنُونَ بَرِوَادارن وَنِسَاءٌ و ئافره تانی مُؤْمِنَتٌ بَرِوَادارن لَمْ نه تان

تَعْلَمُوهُمْ ده ناسین اَنْ که تَطَّوْهُمْ بِيْ بَنِيْنه سه ریان فَتُصِيبُكُمْ جا به رتانه وی و تووشتان بیت مِنْهُمْ له وان مَعْرَةً ئازار و گوناھی

بَغَيْرَ به بی عِلْمَ زانین و ئاگاداری لِيَدْخِلْ تا - اَللّٰهُ خُودا فِيْ (-بخاته) ناو رَحْمَتِهِ میهره بان ی خوی (له به هه شت) مَنْ ئه وه ی

يَشَاءُ ئه و بیه ویت لَوْ ئه گه ر تَزَيَّلُوا لِيَكْجِيا بوانه وه لَعَذَّبْنَا به دئنیای عه زاب و ئه شکه نجه مان دادا اَلَّذِيْنَ ئه وان ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بِيْ بَرِوَابوون مِنْهُمْ له وان عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه یه کی اَلَيْمًا زۆر به ئازار (۲۵) اِذْ ئه وه بوو که

جَعَلَ داینا اَلَّذِيْنَ ئه وان ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بِيْ بَرِوَابوون فِيْ له ناو قُلُوْبِهِمْ دَلَّه کانیان اَلْحَمِيَّةَ ده مارگیری حَمِيَّةَ ده مارگیری

اَلْجَهْلِيَّةَ نه زانی و نه فامی فَأَنْزَلَ و دایبه زاند اَللّٰهُ خُودا سَكِنَتْهُ هِيْمَنِيْ و ئارامی عَلَيَّ بۆ سه ر رَسُوْلِهِ پینگه مبه ره که ی

وَعَلَيَّ و بۆ سه ر اَلْمُؤْمِنِيْنَ بَرِوَاداره کان وَآلَزَمَهُمْ وابه سته ی کردن به كَلِمَةً وته ی اَلتَّقْوَى خوادترسی و پارێزکاری وَكَانُوا و -

أَحَقَّ شایسته تر (-بوون) بِهَا پیتی وَأَهْلَهَا و مالی ئه وه بوون وَكَانَ و هه می شه اَللّٰهُ خُودا بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شتی

عَلِيمًا ته واو زانا و ئاگاداره (۲۶) لَقَدْ سویند بِيْ به دئنیای صَدَق به راستی گیرا (هینایه جی) اَللّٰهُ خُودا

رَسُولُهُ (بۆ) پیغمه مبه ره که ی **الرُّؤْيَا** خه ونه که ی **بِالْحَقِّ** به حق و راستی **لَتَدْخُلَنَّ** به دُنْیای ده چنه ناو **الْمَسْجِدِ** مزگه وتی

الْحَرَامِ پیروز (که عبه ی پیروز) **إِنْ** نه گهر **شَاءَ** - **اللَّهُ** خودا (-ویستی) **ءَامِنِينَ** به ئارامی و بی ترس **مُحَلِّقِينَ** تراشیوتانه

رُءُوسُكُمْ سه ره کانتان **وَمُقَصِّرِينَ** و کورتکه ره وهن **لَا تَخَافُونَ** ناترسن **فَعَلِمَ** ئیتر زانی **مَا لَمْ تَعْلَمُوا** نه وه ی ئیوه ی نه تانزانی

جَعَلَ جا- **مِنْ** - **دُونَ** جگه (-له) **ذَلِكَ** نه ویان **فَتَحَا** سه رکه وتنیکی ی **قَرِيبًا** نزیک (۲۷) **هُوَ** نه وه **الَّذِي** نه وه ی

أَرْسَلَ هه ناردی **رَسُولُهُ** پیغمه مبه ره که ی **بِالْهُدَى** به رینموونی **وَدِينِ** و ئاین ی **الْحَقِّ** حق و راست **لِيُظْهِرَهُ** تا سه ریخات

عَلَى له سه ر **الدِّينِ** نه وه ی ئاینه **كُلِّ** هه ره هه مووی **وَكَفَى** و به سه سه **بِاللَّهِ** خودا **شَهِيدًا** شایهت (بِ) (۲۸)

مُحَمَّدٌ موحه ممه د **رَسُولُ** پیغمه مبه ری **اللَّهُ** خودا یه **وَالَّذِينَ** و نه وانه ی **مَعَهُ** له گهل نه ون **أَشِدَّاءُ** تووند و تیژن **عَلَى** له سه ر

الْكُفَّارِ کافره کان **رُحَمَاءَ** (نه وان) به زه ییدارن **بَيْنَهُمْ** له نیوان خو یان **تَرَاهُمْ** ده یانبینی **رُكْعًا** له کرنوشدان **سُجَّدًا** به دهم کرنوشه وه

يَتَّبِعُونَ ده خوازن **فَضْلًا** زیده چاکه بی **مِّنْ** له **اللَّهُ** خودا وه **وَرِضُونَا** له گهل ره زامه ندی **سِيمَاهُمْ** سیما و ئاکریان **فِي** له

وَجُوهِهِمْ دهم و جاویانه **مِّنْ** له **أَثَرِ** جیکه وته ی **السُّجُودِ** سوژده بردن **ذَلِكَ** نه ویان **مِثْلَهُمْ** نمونه یان **فِي** له ناو

التَّوْرَةِ ته ورات (نامه ی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا) **وَمِثْلَهُمْ** و نمونه یان **فِي** له ، له ناو

الْإِنْجِيلِ ئینجیل (نامه ی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا) **كَرَّرَ** وهک روه کیکی **أَخْرَجَ** ده ریکرد (بِ) **شَطْرَهُ** چه که ره ی

فَازَرَهُ جا پالپشتیکرد (بِ) **فَاسْتَعْلَظَ** ئیتر نه ستور و به یژ بووییت **فَاسْتَوَى** جا راست وه ستابی **عَلَى** له سه ر **سُوقِهِ** قه ده که ی

يُعْجَبُ سه رسام بکات **الزَّرْعِ** کشتیاران **لِيَغِيْظَ** تاداخ و مه راق بدا **بِهِمْ** بی **الْكُفَّارِ** کافره کان **وَعَدَ** -

الله خودا (-به‌لټنی داوه) به الَّذِينَ ټهو(کهس) انهى ءَامَنُوا بږوايان هټنا وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان

مِنْهُمْ له‌وان مَغْفِرَةً لِّیَخْشَ بونونیک وَأَجْرًا و پاداشتونیک عَظِيمًا زور گه‌وره و مه‌زن (۲۹)